Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 6. november 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	6. november 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2026) 8350 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) …/… af 6.11.2026 i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351

Hermed følger til delegationerne dokument C(2026) 8350 final.

Bilag: C(2026) 8350 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.11.2026
C(2026) 8350 final

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) …/…

af 6.11.2026

i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) …/…

af 6.11.2026

i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013[1], særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EU) 2024/1351 skal Kommissionen hvert år fastslå, hvorvidt medlemsstater er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation. Senest den 15. oktober hvert år skal Kommissionen vedtage den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og en afgørelse om fastlæggelse af disse medlemsstater.

(2) For at afgøre, om en bestemt medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, foretager Kommissionen en vurdering på grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport[2] og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351. Med henblik herpå har Kommissionen udviklet en metode, der lægger til grund, at pres er forbundet med skabelsen af uforholdsmæssigt store forpligtelser i en medlemsstat under hensyntagen til den generelle migrationssituation i Unionen[3]. For at fastslå, hvad der udgør uforholdsmæssigt store forpligtelser, sammenligner metoden hver enkelt medlemsstats situation med den generelle situation i Unionen.

(3) Ved vurderingen[4] tages der hensyn til situationen i en periode på 12 måneder fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 for at fastslå, hvilke medlemsstater der er udsat for migrationspres, og hvilke medlemsstater der er i risiko for migrationspres, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 samt definitionen af "migrationspres" i nævnte forordnings artikel 2, nr. 24). Efter Spaniens anmodning i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 tages der i vurderingen desuden også hensyn til

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

2 Meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport som led i den årlige europæiske migrationsstyringscyklus (COM(2026) 835).

3 Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council (foreligger ikke på dansk) (SWD(2025) 792).

4 I Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/2323 af 11. november 2025, der var den første gennemførelsesafgørelse vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2024/1351, blev der allerede foretaget en vurdering af rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 med henblik på vurdering af migrationspresset og den 1. juli 2020 til den 30. juni 2025 med henblik på vurdering af en betydelig migrationssituation.

udviklingen i forbindelse med den hændelse, der fandt sted den 30.-31. juli 2026 i den selvstyrende by Ceuta med omfattende ulovlige indrejser til følge, og som ikke er omfattet af rapporteringsperioden på 12 måneder. Ved vurderingen af, om der foreligger en betydelig migrationssituation, tages der i forbindelse med opgørelsen af den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige indrejser af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, jf. definitionen af "betydelig migrationssituation" i artikel 2, nr. 25), i forordning (EU) 2024/1351, hensyn til situationen i perioden mellem den 1. juli 2021 og den 30. juni 2026.

(4) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 faldt antallet af ulovlige grænsepassager ved Unionens ydre grænse med 32 %, hvilket viser, at den generelle migrationssituation i Unionen fortsat forbedres for anden rapporteringsperiode i træk. Antallet af ansøgninger om international beskyttelse og uautoriserede bevægelser udviser også en faldende tendens på henholdsvis 16 % og ca. 13 %, hvilket er en fortsat faldende tendens, der er observeret siden 2024.

(5) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, konkluderes det i vurderingen, når alle relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger aggregeres og vurderes i forhold til den generelle situation i Unionen, at Grækenland og Cypern i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 har været udsat for migrationspres. I vurderingen konkluderes det endvidere, at Italien er udsat for migrationspres på grund af et stort antal indrejser som følge af ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer ("SAR-operationer"). Efter Spaniens anmodning om at tage hensyn til den udvikling, der ikke er omfattet af rapporteringsperioden på 12 måneder – en mulighed, som der er fastsat bestemmelser om i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 – og navnlig den hændelse, der fandt sted den 30.-31. juli 2026, og som førte til omfattende ulovlige indrejser i den selvstyrende by Ceuta, konkluderes det desuden i vurderingen, at Spanien er udsat for migrationspres.

(6) I Grækenland var tendenserne fortsat faldende sammenlignet med den foregående 12-måneders periode, men landet havde i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen, navnlig på grund af antallet af ulovlige grænsepassager, ansøgninger om international beskyttelse og et stort antal positive afgørelser. Selv om antallet af ulovlige grænsepassager faldt med 23 %, registrerede landet det højeste antal ulovlige grænsepassager i forhold til sit bruttonationalprodukt (BNP) og sin befolkningsstørrelse og registrerede en betydelig stigning i antallet af indrejser efter SAR-operationer (+ 74 %). Antallet af ansøgninger om international beskyttelse, der blev registreret i Grækenland, faldt med 19 % sammenlignet med den rapporteringsperiode, der blev vurderet i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/2323, men Grækenland modtog desuden fortsat det højeste antal ansøgninger om international beskyttelse i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse. Mere end halvdelen af alle indrejser i Grækenland langs den østlige Middelhavsrute blev registreret på Kreta.

(7) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 var Spanien fortsat særlig udsat for udsving i ulovlige indrejser langs den vestlige Middelhavsrute og Atlanterhavsruten. Spanien tegnede sig for ca. 20 % af alle ulovlige grænsepassager på EU-plan og var den medlemsstat, der havde det tredjestørste antal indrejser som følge af eftersøgnings- og redningsoperationer. Antallet af ansøgninger om international beskyttelse faldt med 22 %, men Spanien var den tredjestørste modtager af

ansøgninger i Unionen i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse og den fjerdestørste i absolutte tal. Spanien var også blandt de medlemsstater, der havde flest registreringer af midlertidig beskyttelse, og lå på fjerdepladsen i Unionen i absolutte tal. Da de relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger blev taget i betragtning og vurderet i forhold til den generelle situation i Unionen for rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026, blev Spanien identificeret som værende i risiko for migrationspres. Efter den hændelse, der fandt sted den 30.-31. juli 2026, og som førte til omfattende ulovlige indrejser i den selvstyrende by Ceuta, anmodede Spanien imidlertid Kommissionen om at tage hensyn til denne udvikling i forbindelse med den nuværende årlige europæiske migrationsstyringscyklus. Efter at have vurderet både de kvantitative og kvalitative data og oplysninger vedrørende rapporteringsperioden og de yderligere data og oplysninger, som de spanske myndigheder fremsendte i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 i forbindelse med den hændelse, der fandt sted den 30.-31. juli 2026, og som førte til omfattende ulovlige indrejser i den selvstyrende by Ceuta, konkluderes det, at Spanien havde uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen.

(8) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 forbedredes migrations- og asylsituationen i Cypern sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode, men landet havde stadig uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen, navnlig på grund af registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse, antallet af ulovlige grænsepassager, antallet af ansøgninger om international beskyttelse samt et tilbagesendelsessystem, der er under pres. På trods af faldet i antallet af ulovlige grænsepassager på 34 % sammenlignet med den rapporteringsperiode, der blev vurderet i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/2323, lagde antallet af indrejser i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse pres på Cyperns asyl- og migrationssystem. Cypern modtog i rapporteringsperioden det næsthøjeste antal ansøgninger om international beskyttelse målt i forhold til BNP og befolkningsstørrelse.

(9) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 blev et stort antal personer ilandsat i Italien efter SAR-operationer. Selv om det samlede antal personer, der blev ilandsat i Italien, faldt med 33 % sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode, var andelen af og det absolutte antal personer, der ankom som følge af gentagne ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer så omfattende, at de skabte uforholdsmæssigt store forpligtelser for Italien i forhold til den generelle situation i Unionen. Italien tegnede sig for 42 % af det samlede antal personer, der blev ilandsat i Unionen.

(10) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, og når alle relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger aggregeres og vurderes i forhold til den generelle situation i Unionen, er Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Irland, Frankrig, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Rumænien, Slovenien og Finland i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 identificeret som værende i risiko for migrationspres. Selv om Spanien også blev identificeret som værende i risiko for migrationspres i rapporteringsperioden, blev det imidlertid konkluderet, at Spanien havde uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen på grundlag af vurderingen af de yderligere data og oplysninger vedrørende hændelsen, der fandt sted den 30.-31. juli 2026 i Ceuta.

(11) Kroatien har som første indrejsemedlemsstat i Unionen fortsat været særlig udsat for udsving i ulovlige indrejser via Vestbalkanruten og den østlige Middelhavsrute. En betydelig stigning i antallet af ulovlige indrejser i løbet af året kan føre til, at de kroatiske migrations- og asylsystemer, der allerede er under pres, bliver påvirket af uforholdsmæssigt store forpligtelser. Kroatien blev i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 påvirket af ulovlige grænsepassager, idet landet registrerede 78 % af alle indrejser langs Vestbalkanruten, det næsthøjeste antal ulovlige grænsepassager på EU-plan i forhold til BNP og befolkningsstørrelse, og tegnede sig for det største antal nægtelser af indrejse i Unionen relativt set. Desuden modtog Kroatien relativt set det højeste antal overførsler i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 604/2013. Sideløbende hermed modtog Kroatien også det højeste antal afgørelser i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse om landets anmodninger rettet til andre medlemsstater om at påtage sig ansvaret for personer, der er ankommet til Kroatien på ulovlig vis, og hvis ansøgninger bør behandles af en anden medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 604/2013[5]. Desuden steg antallet af afgørelser, som Kroatien modtog som svar på sådanne anmodninger rettet til andre medlemsstater, sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode med 109 % i absolutte tal.

(12) Det fortsatte omfang af registreringer af midlertidig beskyttelse lagde et vedvarende pres på Tjekkiets nationale modtagelsessystem. I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 registrerede landet det højeste antal registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse i Unionen i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse – på et niveau, der lå væsentligt over de niveauer, der er registreret i andre medlemsstater.

(13) En række medlemsstater registrerede et stort antal uautoriserede bevægelser af ansøgere om international beskyttelse inden for Unionen, hvilket lagde et særligt pres på deres asyl-, migrations- og modtagelsessystemer. De udfordringer, der er forbundet med sådanne uautoriserede bevægelser, tackles ved at anerkende muligheden for i disse tilfælde at anvende ansvarskompensationer som led i de berørte medlemsstaters solidaritetsbidrag. I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2026 registrerede Tyskland et betydeligt fald på 56 % i antallet af afgørelser, der blev modtaget om udgående anmodninger rettet til andre medlemsstater om at påtage sig ansvaret for personer, der er ankommet til Tyskland på ulovlig vis. På trods af dette fald modtog Tyskland i absolutte tal det næsthøjeste antal afgørelser om sådanne anmodninger blandt alle medlemsstater. Selv om Tyskland registrerede et fald på næsten 20 % i antallet af modtagne ansøgninger om international beskyttelse sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode, modtog landet i absolutte tal desuden fortsat det højeste antal ansøgninger i Unionen i rapporteringsperioden, hvilket påvirkede dets asyl- og modtagelsessystemer. Dette blev yderligere forværret af det forhold, at landet modtog det højeste antal personer omfattet af midlertidig beskyttelse i Unionen i absolutte tal og en meget høj andel af ansøgninger om international beskyttelse i de seneste ti år. Også Frankrig modtog et meget stort antal uautoriserede bevægelser af ansøgere om international beskyttelse sammenlignet med andre medlemsstater og oplevede ulovlige grænsepassager ved udrejse til Det Forenede Kongerige, hvilket påvirkede landets nationale asyl- og

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/eng).

modtagelsessystemer. Frankrig modtog det næsthøjeste antal ansøgninger i absolutte tal og det sjettehøjeste relativt set, selv om antallet af ansøgninger om international beskyttelse var faldet med 8 % sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode. Endvidere blev Belgien, Luxembourg og Nederlandene påvirket af uautoriserede bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse, hvilket lagde pres på deres modtagelsessystemer. Også Slovenien var berørt af et betydeligt antal ulovlige bevægelser og registrerede det højeste antal modtagne afgørelser om anmodninger om tilbagetagelse, der blev sendt i rapporteringsperioden, i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse. Irland oplevede relativt set et vedvarende højt antal ansøgninger om international beskyttelse, idet en betydelig andel af ansøgerne indrejser i landet på irregulær vis, hovedsagelig over landgrænsen til Det Forenede Kongerige; dette havde sammen med det betydelige antal personer, der nyder midlertidig beskyttelse i Irland, en indvirkning på landets nationale asyl- og modtagelsessystem. Rumænien tegner sig for 89 % af de ulovlige passager ved EU's østlige grænse, idet 99 % af tredjelandsstatsborgerne ankommer fra Ukraine. Rumænien ligger på femtepladsen blandt medlemsstaterne med hensyn til registreringer af midlertidig beskyttelse og står over for voksende udfordringer med hensyn til sin modtagelseskapacitet, hvilket kan skærpes af yderligere indrejser som følge af Ruslands igangværende krig mod Ukraine.

(14) Ruslands og Belarus' handlinger påvirkede fortsat migrationsdynamikken, navnlig i Estland, Letland, Litauen, Polen og Finland. Som reaktion på fortsatte statsstøttede forsøg på at bruge migration som våben styrkede Estland grænseforvaltningsforanstaltningerne ved grænsen til Rusland, Letland og Litauen styrkede fortsat overvågningsforanstaltningerne ved deres grænse til Belarus, Polen forlængede anvendelsen af stødpudezonen langs grænsen til Belarus for at opretholde den operationelle overvågning og sikre en effektiv grænsebeskyttelse; Finland forlængede sin nationale særordning ved overgangsstederne med Rusland som reaktion på Ruslands forsøg på at bruge migration som våben.

(15) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, konkluderes det i vurderingen på grundlag af den kumulative virkning af de kvantitative og kvalitative data og oplysninger, der er aggregeret og vurderet i femårsperioden fra den 1. juli 2021 til den 30. juni 2026, at Bulgarien, Estland, Kroatien, Polen, Tjekkiet og Østrig står over for en betydelig migrationssituation.

(16) I Bulgarien lagde tilstrømningen af registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse sammen med et forholdsvis stort antal ansøgninger om international beskyttelse i de seneste fem år og især siden 2022 pres på landets system set i forhold til andelen af BNP og befolkningsstørrelsen, navnlig da Bulgarien har truffet et betydeligt antal positive afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse samt givet afslag på ansøgninger om international beskyttelse, hvilket har medført en stor byrde for landets tilbagesendelsessystem.

(17) Ved vurderingen af situationen i Kroatien i de seneste fem år og i forhold til den generelle situation i Unionen har presset på landets tilbagesendelsessystem set i forhold til andelen af BNP og befolkningsstørrelsen, ud over forpligtelserne ved landets ydre grænse, haft stor indvirkning på Kroatiens kapacitet. Kroatien har relativt set nægtet indrejse i mange tilfælde og har konstateret et vedvarende forholdsvis stort antal ulovlige grænsepassager på grund af smugling af migranter i regionen.

(18) Efter Ruslands igangværende angrebskrig og optrapning af angrebene på Ukraine har 4,4 millioner personer siden den 30. juni 2026 været omfattet af midlertidig beskyttelse i Unionen. Siden krigens begyndelse har Polen og Tjekkiet tegnet sig for det højeste antal registreringer af midlertidig beskyttelse i Unionen i forhold til deres BNP og befolkningsstørrelse. Dette har lagt et betydeligt pres på disse medlemsstaters migrations-, asyl- og grænseforvaltningssystemer i årene siden 2022 og skabt integrationsudfordringer. Estland tegner sig for et stort antal registreringer af midlertidig beskyttelse i forhold til landets BNP og befolkningsstørrelse kombineret med et forholdsvis betydeligt antal ansøgninger om international beskyttelse, hvilket har resulteret i et stort antal positive afgørelser i de seneste fem år.

(19) I femårsperioden fra den 1. juli 2021 til den 30. juni 2026 modtog Østrig et stort antal ansøgninger om international beskyttelse. Selv om dette tal er fortsat med at falde, har det samlede antal ansøgninger om international beskyttelse og det resulterende antal positive afgørelser i femårsperioden haft en kumulativ indvirkning på migrations-, modtagelses- og asylsystemernes kapacitet i Østrig.

(20) De medlemsstater, om hvilke det ved denne afgørelse er fastsat, at de er udsat for migrationspres, bør have adgang til den årlige solidaritetspulje som oprettet ved Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 57 i forordning (EU) 2024/1351, og bør i henhold til nævnte forordnings artikel 58, stk. 1, underrette Kommissionen og Rådet, hvis de agter at gøre brug af den årlige solidaritetspulje, herunder om typen og niveauet af de nødvendige solidaritetsforanstaltninger. Hvis en medlemsstat, der er under migrationspres, ikke gør brug af den årlige solidaritetspulje eller ikke meddeler, at det er nødvendigt at anvende den, kan den i overensstemmelse med artikel 61 i forordning (EU) 2024/1351 anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag til den årlige solidaritetspulje, de har givet tilsagn om.

(21) De medlemsstater, om hvilke det ved denne afgørelse er fastsat, at de er i risiko for migrationspres, bør have prioriteret adgang til den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2024/1351.

(22) For at lette anvendelsen af den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte i medlemsstater, der er i risiko for migrationspres, vil Kommissionen yde støtte og koordinere den mulige prioritering af ydelsen af operationel støtte med de relevante EU-agenturer.

(23) De medlemsstater, om hvilke det i denne afgørelse er fastsat, at de er i en betydelig migrationssituation, har ret til at anmode om hel eller delvis nedsættelse af deres solidaritetsbidrag i overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2024/1351.

(24) I henhold til artikel 11, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2024/1351, blev der gennemført høringer af de medlemsstater, som ifølge nærværende afgørelse er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation.

(25) For at sikre balancen mellem solidaritet og rimelig ansvarsfordeling og for at sikre, at forordning (EU) 2024/1351 fungerer, fastsættes det i nævnte forordnings artikel 60, stk. 3, at bidragydende medlemsstater ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen har konstateret systemiske mangler med hensyn til ansvarsreglerne i del III i nævnte forordning, som kan have alvorlige negative konsekvenser for den måde, hvorpå nævnte forordning fungerer. I del III i forordning (EU) 2024/1351 fastsættes blandt andet den ansvarlige

medlemsstats forpligtelser til at modtage overførsler af personer, som den er blevet udpeget som ansvarlig for.

(26) Da reglerne i del III i forordning (EU) 2024/1351 er i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) nr. 604/2013, og de erstattede disse regler fra det tidspunkt, de begyndte at finde anvendelse, vil en fortsat manglende overholdelse af de forpligtelser, der følger af begge forordninger, udgøre systemiske mangler med hensyn til reglerne i del III i forordning (EU) 2024/1351, som kan have alvorlige negative konsekvenser for, hvordan nævnte forordning fungerer.

(27) I december 2022 suspenderede Italien modtagelsen af overførsler inden for rammerne af forordning (EU) nr. 604/2013 med undtagelse af tilfælde af familiesammenføring af uledsagede mindreårige. Den Europæiske Unions Domstol fastslog i sin dom af 19. december 2024 i de forenede sager C-185/24 og C-189/24, at den medlemsstat, der er udpeget som ansvarlig i henhold til kriterierne i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013, ikke ensidigt kan frigøre sig fra dette ansvar. Denne konklusion blev bekræftet af EU-Domstolen i dens dom af 5. marts 2026.

(28) Kommissionen vurderede i sin meddelelse af 15. juli 2026 de fremskridt, som Italien havde gjort med hensyn til at afhjælpe den praksis, der tidligere blev konstateret i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) nr. 604/2013, og med hensyn til at sikre, at de nye ansvarsregler i henhold til forordning (EU) 2024/1351 fungerer effektivt. I denne vurdering, der omfattede de første uger, siden de nye regler begyndte at finde anvendelse, blev det konkluderet, at Italien, efter at forordning (EU) 2024/1351 begyndte at finde anvendelse, har gjort en betydelig indsats for at forberede gennemførelsen af del III i forordning (EU) 2024/1351, herunder ved at styrke den nationale AMMR-enheds operationelle kapacitet, tilpasse dens arbejdsgange og sagsforvaltningssystemer, udpege overførselssteder i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2055, afslutte de nødvendige tekniske forberedelser og gennemføre de tekniske krav vedrørende Eurodac og det opgraderede DubliNet. De italienske myndigheder har over for Kommissionen bekræftet, at det italienske nationale modtagelsessystem er tilstrækkeligt til at sikre, at personer, der overføres i henhold til forordning (EU) 2024/1351, herunder familier med børn og sårbare ansøgere, indkvarteres inden for det eksisterende landsdækkende netværk af modtagelsesfaciliteter. Desuden indeholder den beredskabsplan, som Italien har udarbejdet i henhold til direktiv (EU) 2024/1346, bestemmelser om en hurtig udvidelse af modtagelseskapaciteten gennem yderligere indkvarteringspladser i tilfælde af en stigning i antallet af indkommende overførsler. På daværende tidspunkt konstaterede Kommissionen imidlertid ingen konkrete tegn på, at praksis i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013 ikke længere består, navnlig med hensyn til suspension af modtagelsen af overførsler, undtagen i tilfælde af familiesammenføring af uledsagede mindreårige. Endvidere var der ingen tegn på, at de italienske myndigheder aktivt har samarbejdet med andre medlemsstater om de praktiske og logistiske skridt til at genoptage overførslerne. Der var behov for foranstaltninger til at fjerne alle de resterende hindringer, herunder ved at bringe den praksis til ophør, der har forhindret overførsler i at finde sted, og sikre det nødvendige engagement og operationelle samarbejde med andre medlemsstater om alle praktiske og logistiske ordninger, således at overførsler reelt gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1351.

(29) På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt siden den 12. juni 2026, afviste de italienske myndigheder fortsat overførsler, som andre medlemsstater havde anmodet om, og der var behov for at videreudvikle det operationelle samarbejde

om at lette overførslen af personer, for hvem anmodninger og meddelelser er blevet accepteret eller bekræftet af Italien i overensstemmelse med artikel 40 og artikel 41 i forordning (EU) 2024/1351. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, har der desuden været tilfælde, hvor de italienske myndigheder har sendt personer tilbage til de overførende medlemsstater, selv om Italien er blevet udpeget som ansvarlig medlemsstat. Disse tilfælde vedrører navnlig overførsler foretaget i overensstemmelse med artikel 25, stk. 5, tredje afsnit, og artikel 26, stk. 3, femte afsnit, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2055. Endelig har Italien ændret de standardsteder for overførsler, der er meddelt i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2055, hvilket ifølge de italienske myndigheder var nødvendigt af interne organisatoriske årsager med henblik på at sikre en bedre forvaltning af den store migrationsbyrde, som Italien står over for, herunder forebyggelse af risici for forsvinden.

(30) Samtidig er der konstateret en vis positiv udvikling, idet Italien har taget skridt til at etablere bilaterale kontakter med de medlemsstater, der over for Italien har den største sagsbyrde i henhold til forordning (EU) 2024/1351, hvilket har resulteret i et begrænset antal overførsler ud over overførsler af uledsagede mindreårige med henblik på familiesammenføring. Italien vedtog desuden en ny administrativ skrivelse den 29. oktober 2026, hvori det præciseres, at Italien har genoptaget overførslerne siden den 12. juni 2026, med forbehold af en vurdering fra sag til sag af, om de relevante betingelser reelt er opfyldt. Denne rundskrivelse erstatter den rundskrivelse, der blev udstedt af den italienske Dublinenhed den 5. december 2022 og ajourført den 7. december 2022 vedrørende midlertidig suspension af overførsler i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013 med undtagelse af tilfælde af familiesammenføring af uledsagede mindreårige.

(31) Dette er en ny opmuntrende udvikling, der kræver tæt og løbende overvågning for at afgøre, om det praktiske samarbejde med alle medlemsstater og overførslerne af personer, som Italien er ansvarlig for i henhold til forordning (EU) 2024/1351, vil blive genoptaget på effektiv og bæredygtig vis, således at alle mangler vil blive afhjulpet.

(32) Med henblik herpå bør Italien fortsat træffe målrettede foranstaltninger til afhjælpning af de eksisterende mangler. Landet bør navnlig sikre, at den administrative skrivelse af 29. oktober 2026 gennemføres i fuld overensstemmelse med ånden og ordlyden i forordning (EU) 2024/1351. Det betyder, at enhver vurdering, der foretages af Dublinenhederne, og overførsler opfylder betingelserne i forordning (EU) 2024/135, navnlig med hensyn til meddelelser om tilbagetagelse, i betragtning af deres automatiske karakter. Italien bør etablere et effektivt og bæredygtigt operationelt samarbejde med alle medlemsstater, navnlig vedrørende gennemførelsen af kapitel V i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2055. I den forbindelse er det vigtigt, at de formularer, der indgives til Italien i overensstemmelse med bilag V og VI til nævnte gennemførelsesforordning, behandles effektivt, og at de nødvendige praktiske og logistiske oplysninger gives i overensstemmelse hermed. Som led i dette samarbejde bør Italien sikre, at de standardsteder for overførsler, der er meddelt i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2055, giver andre medlemsstater mulighed for effektive overførsler uden unødige operationelle hindringer. Samtidig bør Italien aktivt kommunikere om de foretrukne overførselsmetoder, og der bør sikres et tæt

samarbejde mellem overførselsmedlemsstaterne og Italien med henblik på at reducere brugen af standardsteder.

(33) Under hensyntagen til resultatet af overvågningen og høringen af medlemsstaterne og i betragtning af arten, omfanget og virkningen af denne praksis, hvis den ikke afhjælpes på en bæredygtig måde, vil Italiens fortsatte systematiske manglende overholdelse af bestemmelserne i del III i forordning (EU) 2024/1351, navnlig for så vidt angår ansvarsoverførsler, udgøre systemiske mangler, der kan få alvorlige negative konsekvenser for, hvordan nævnte forordning fungerer, jf. nævnte forordnings artikel 60, stk. 3, fjerde afsnit.

(34) Kommissionen bør derfor fortsat overvåge situationen på grundlag af de oplysninger, som Italien og de øvrige medlemsstater regelmæssigt skal fremlægge. For at sikre en objektiv fastlæggelse af, om den tidligere konstaterede praksis er afhjulpet, og om det praktiske samarbejde og overførslerne derfor er blevet genoptaget på effektiv og bæredygtig vis, bør Kommissionen høre medlemsstaterne og underrette EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau. Hvis overvågningen viser, at den tidligere konstaterede praksis ikke afhjælpes effektivt, bør Kommissionen samtidig gøre solidaritetsforummet på højt plan opmærksom herpå med henblik på drøftelser; hvis situationen varer ved, forelægger Kommissionen sagen for Rådet i overensstemmelse hermed.

(35) Kommissionen vurderede i sin meddelelse af 15. juli 2026 de fremskridt, som Grækenland havde gjort med hensyn til at afhjælpe den praksis, der var konstateret i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) nr. 604/2013, og konkluderede, at de foranstaltninger, som de græske myndigheder havde truffet, herunder deres aktive engagement og samarbejde med andre medlemsstater, var positive tegn på fremskridt og viste, at Grækenland var rede til at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af del III i forordning (EU) 2024/1351. Dog var Kommissionen på det tidspunkt af den opfattelse, at det var for tidligt at fastslå, om den tidligere konstaterede praksis var blevet afhjulpet fuldt ud. På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt siden den 12. juni 2026, er de fremskridt, der er konstateret som led i Kommissionens vurdering fra juli 2026, blevet yderligere konsolideret. Der er etableret et effektivt samarbejde mellem Grækenland og alle medlemsstater. Grækenland har fortsat givet positive svar på anmodninger om overtagelse og meddelelser om tilbagetagelse. Den ændring i praksis, der er konstateret i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) nr. 604/2013, har ført til de første vellykkede overførsler til Grækenland. Kommissionen bør fortsat overvåge Grækenlands fremskridt hen imod en fortsat og vedvarende effektiv gennemførelse af del III i forordning (EU) 2024/1351.

(36) I medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), har Irland ved brev af 14. maj 2024 meddelt, at det ønsker at acceptere og blive bundet af forordning (EU) 2024/1351. Irlands deltagelse blev bekræftet ved Kommissionens afgørelse (EU) 2024/2088[6]. Irland deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.

---

[6] Kommissionens afgørelse (EU) 2024/2088 af 31. juli 2024 om bekræftelse af Irlands deltagelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 (EUT L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

(37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De medlemsstater, der er udsat for migrationspres, fremgår af bilag I.

Artikel 2

De medlemsstater, der er i risiko for migrationspres, fremgår af bilag II.

Artikel 3

De medlemsstater, der står over for en betydelig migrationssituation, fremgår af bilag III.

Artikel 4

1. Kommissionen overvåger, om Italien har afhjulpet den nuværende praksis og den praksis, der er konstateret i henhold til artikel 4 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/2323[7], efter at forordning (EU) 2024/1351 er begyndt at finde anvendelse.

2. I løbet af denne overvågning lægger Kommissionen særlig vægt på operationelt samarbejde ved anvendelsen af reglerne i del III i forordning (EU) 2024/1351. Kommissionen opfordrer Italien og den anden medlemsstat til regelmæssigt og mindst hver tredje måned at forelægge relevante oplysninger, navnlig om effektiviteten af det operationelle samarbejde, behandlingen og gennemførelsen af ansvarsprocedurer, gennemførelsen af ansvarsoverførsler og samarbejdet om praktiske og logistiske ordninger mellem medlemsstaterne, siden forordning (EU) 2024/1351 begyndte at finde anvendelse, for så vidt angår personer, som Italien er ansvarlig for i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1351.

3. Kommissionen underretter regelmæssigt EU-forummet på teknisk niveau, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2024/1351, om resultatet af den i stk. 2 omhandlede overvågning. Hvis overvågningen viser, at den tidligere konstaterede praksis ikke afhjælpes effektivt, gør Kommissionen solidaritetsforummet på højt plan opmærksom herpå med henblik på drøftelser. Hvis situationen varer ved, forelægger Kommissionen sagen for Rådet i overensstemmelse hermed.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 2, samt den overvågning, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og senest sammen med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2024/1351, og som skal vedtages i 2027, finder, at den i stk. 1 omhandlede praksis ikke er blevet afhjulpet, og at dens fortsatte eksistens dermed udgør systemiske mangler, der kan få alvorlige negative konsekvenser for, hvordan forordning (EU) 2024/1351 fungerer, finder artikel 60, stk. 3, fjerde afsnit, i nævnte forordning anvendelse.

---

[7] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/2323 af 11. november 2025 i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 (EUT L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2027.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6.11.2026.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN